

7 de novembre Fussimanya i Casserres

Només amb els noms sabem que tant ens endinsem en el paisatge com en la història. Noms antics on hi ressonen els passos de cavallers feudals, de dames coratjoses, de monjos emprenedors... així mig voltats d'aventures i de boira farem una sortida de camins fressats per la història, sortim cap al Fussimanya el sender continua, es deixa l'asfalt i entrem en un camí que baixa cap al torrent de l'Infern. És un lloc molt humit, fred i fosc. El torrent porta molt poca aigua i s'ha d'anar obrint pas entre un rocam fort. És un lloc ombriu i solitari.

Pugem a l'altre costat del marge i sortim una pista ampla i còmoda, ben fressada, fa un pla i amunt suau. És un lloc de bon passar. Amb poques difi-

Sant Pere de Casserres (vista general). Foto. A. Garcia

cultats arribem al monestir de Casserres, es tracta d'una construcció del segle XI és un monument romànic imponent. Es troba al cap de vall d'una esplanada estreta a prop de la cinglera sota la qual s'obre, en l'actualitat, el pantà de Sau. Si pensem en el moment en què el monestir fou construït a daltabaix no hi havia pantà sinó una vall ampla i estesa al nord des d'on s'albirava el Pre-Pirineus. El monestir arran de cinglera és un signe inequívoc de protecció d'atacs i d'atalaia dels encontorns, és per això que l'edifici sembla una fortalesa gaudint d'una situació privilegiada, sorprenent i única.

El monestir fou edificat pel vescomte d'Osona Bermon, la seva mare Engúncia i la seva muller Ermetruit consolidaren la fundació dalt d'un planell en un paisatge original regat per les aigües del Ter. És el monument romànic més important de les Guillerries i l'exemple més notable de l'art romànic català. Aquest monestir ha pas-

sat tota mena de vicissituds i la solidesa de la seva construcció l'ha permès arribar mil anys després de la seva construcció amb un estat prou sòlid com perquè es pogués realitzar la restauració practicada recentment.

Durant la visita al monestir es poden observar les traces originals de l'època romànica perquè ha estat un edifici amb molt poques restauracions i canvis és per això que es percep l'austeritat medieval al costat d'una gran magnificència. Dintre d'un edifici de pedra gris que sembla fosc s'obren unes naus altes, elegants i clares. És tota una sorpresa per al visitant i encara ho degué semblar més als visitants de l'època acostumats a les construccions fosques dels seus habitatges.

Al voltant del monestir s'hi ha replantat tota una varietat de plantes boscanes, d'herbes remeieres i aromàtiques que ens recorden els horts del monestirs on era molt comú el costum de plantar-hi aquest tipus de vegetació apta per a la cuina i per a reparar problemes de salut.

També vàrem visitar l'edifici de l'hospital on s'hi projectà un audiovisual molt descriptiu i clar sobre la història del monestir amb il·lustracions del paisatge i també de pintures romàniques.

La sortida es va completar amb un dinar a Fussimanya. La cloenda de la tardor era un fet, les perspectives davant el nou hivern venien acompanyades per la creació d'un nou calendari de sortides per a l'imminent 2000.

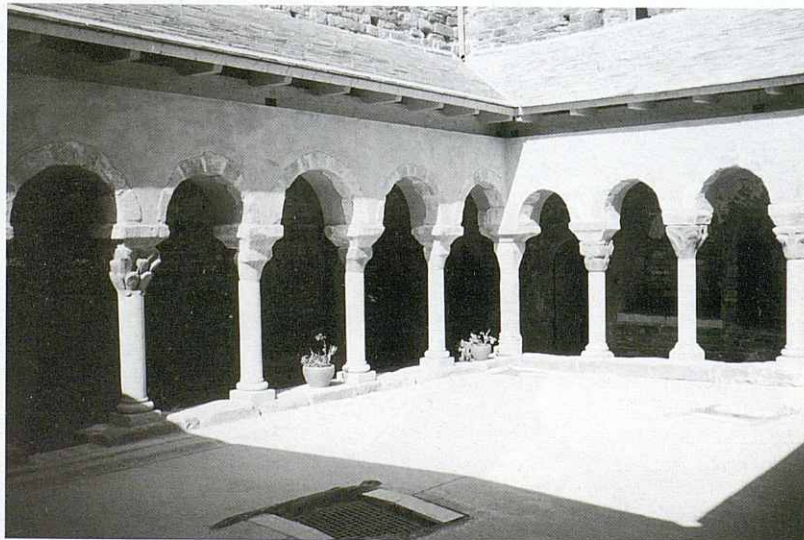
Rosa Serra i Salla

Bibliografia de referència.

Gran Geografia comarcal de Catalunya. Osona (Pàgs. 198 - 200).

El cos sant Víctor Pallàs i Arisa. Ed. La Busca Barcelona. 1985.

Catalunya Romànica. Volum III (pàgs. 354 - 370)

Sant Pere de Casserres, vista parcial del Claustre. Foto A. Garcia